

December 2015

Återväxt/plantering

Återväxt/plantering/föryngring innebär precis vad det låter som: När ett skogsbestånd eller skogsområde avverkats ska det ersättas med en ny, växande skog.

Återväxt/plantering/föryngring är dels förnuftigt med tanke på de både ekonomiska och miljömässiga värden som växande skog bär med sig. Men även den svenska skogsvårdslagen påtalar den här plikten att föryngra.

Det finns i huvudsak tre föryngringsmetoder: Plantering, sådd och självföryngring.

Plantering är den vanligaste föryngrings-/återväxtmetoden i svenskt skogsbruk. Det är också den säkraste metoden för att få ett bra resultat på återväxten. Det mesta som planteras inom svenskt skogsbruk är olika typer av tall- och granplantor som odlats upp och förädlats för att få goda förutsättningar att leva och växa. Vanligt antal plantor per hektar är mellan 1700 och 3000 beroende på olika faktorer.

Innan planteringen kan utföras sker ofta en så kallad markberedning av det tilltänkta området. Vid markberedningen skalas det yttersta jordlagret av med hjälp av ett speciellt aggregat för att ge plantorna goda förutsättningar. Genom att skala det yttersta jordlagret minskar konkurrensen från annan vegetation och plantorna får en jämnare vattentillgång.

Praktiskt utförs planteringen med ett särskilt planteringsrör som sticks ned i marken och i vilket man sedan släpper ner plantan i jorden. Plantorna ska helst sättas omgivna av mineraljord och inte närmare varandra än en meter. Bästa tid för plantering är under våren då tjälen släppt och marken är fuktig.

En annan men inte lika vanlig föryngringsmetod är sådd. Metoden är inte lika tillförlitlig bland annat på grund av att de groddar som bildas av fröna kan vara känsliga för variationer i vädret. Sådd utförs mestadels med speciella maskiner som sprider fröna fläckvis eller i rader.

Den äldsta föryngringsmetoden är självföryngring eller naturlig föryngring. Det går till så att stora särskilda träd, så kallade fröträd, lämnas kvar efter avverkningen med avsikten att de ska släppa ifrån sig frön på naturlig väg. Metoden är billig och medför positiva naturvärden men inte lika tillförlitlig som plantering. Liksom sådd är fröna väderlekskänsliga, speciellt vid kyligt väder.

